

Bohem zvolené místo pro uctívání

¹ Zůstaňme na chvíli stát se skloněnými hlavami k modlitbě. A nyní, zatímco skláníme své hlavy, a doufám, že i naše srdce jsou skloněna, jsem také zvědav kolik z vás dnes večer zde, by bylo rádo zmíněno při modlitbě kvůli něčemu zvláštnímu? Zvedněte jen svoji ruku, řekněte: „Bože, dej mi dnes večer to, co hledám.“ Pán vám žehnej.

² Náš Nebeský Otče, nyní pokorně přistupujeme k tomu velkému Trůnu milosti, vírou, přesouváme se do Věčnosti; kde Bůh a Andělé a Cherubíni a všechen Nebeský dav je společně shromážděn. Protože On řekl, že není možné dokonce, aby vrabec spadl na zem, aniž by o tom Nebeský Otec věděl. O kolik více toho On ví, když zde stovky lidí mají skloněné hlavy a volají na Tebe, pokud jde o speciální prosby. Otče, shlédni dnes večer na to nuzné lidstvo, neboť my jsme nuzní lidé.

³ A já se modlím, Otče, jelikož jsme se zde shromáždili a vyjadřujeme svou víru v Tebe, živého Boha, který odpovídá prosebníku; vyšli jsme ze světa neobřezanosti srdce a uší, vyšli jsme žít oddělený život a žít ve vyznávání naší víry v Tebe. A dnes večer jsme pozvedli naše ruce a říkáme: „My jsme nuzní.“ Drahý Bože, odpověz na všechny jejich prosby.

⁴ A pak, Otče, my se modlíme, abys nás dnes večer navštívil ve Slově. Přišli jsme sem pro nápravu, pro porozumění, abychom prostě věděli, jak žít v současné době; co očekávat, co dělat. Protože víme, že příchod Páně je blízko, podle všech znamení, které proroci předpověděli. Přibližuje se ten čas, Pane, kdy bude Tvým dětem dáno úplné vysvobození. Bože, ať je tam každý z nás, Otče. Ať tam ani jeden nechybí. To je důvod, proč jsme zde, Pane. My Tě milujeme a chceme být hotoví na tu hodinu.

⁵ Mluv k nám dnes večer, znovu Tě žádáme. A uzdrav nemocné. Modlíme se za všechny nemocné a postižené, kteří jsou v této budově, abys je Ty uzdravil, Pane; a zvláště pak ty s duchovními nouzemi. Modlíme se, abys spasil každou ztracenou duši. Naplň každého věřícího Duchem Svatým. A obnov sílu a moc ve Tvých věřících dětech. Udělej tyto věci, Otče. Žádáme mnoho, protože jsi nám řekl, abychom žádali: „žádali hojnost, žádali o velké věci, spoustu velkých věcí,“ aby naše radost byla plná. A my o to prosíme ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Můžete se posadit.

⁶ Dnes večer to skutečně považuji za velkou výsadu, že jsem zpět zde na stupínku, zde na této střední škole, že se dívám na tyto skvělé lidi, kteří se zde shromáždili, aby vyslechli evangelium. Žádám Boží milost, aby mi pomohla říci vám pravdu, pokud pravdu znám. On stále může zavřít ústa člověka, stejně jako On mohl zavřít ústa lva. A pokud bych kdy zkusil říci něco, co by bylo nesprávné nebo v rozporu s Jeho vůlí, moje upřímná modlitba je, aby On zavřel má ústa, abych to neřekl. Protože opravdu, já chci být v nebi, osobně; a já bych se tam nikdy nedostal, a kromě toho všeho, byl bych falešným vůdcem, každý, kdo udělal něco falešného. Pokud to udělám, je to proto, že to neumím lépe. Pán vám žehnej.

⁷ Nyní, zítra ráno, pokud to bude vůle Boží, bych rád promluvil na téma: Manželství a rozvod. A my věříme, že přijдете a přinesete si tužky a papír. Nebude to trvat příliš dlouho, ale já bych rád... To je důvod, proč jsem zpátky tady, předně, v Indianě, protože jsem vám to slíbil. Pokusím se o to zítra ráno. Pokud se k tomu nedostanu zítra ráno, tak to bude zítra večer. Ale pokusím se o to zítra ráno, bude-li vůle Páně, promluvit na toto téma, dvě školy myšlení. A ať nám Bůh pomůže poznat co je pravda, abychom věděli jaká je pravda, abychom mohli chodit v pravdě a ve světle. My...

⁸ Víte, kdysi jsem měl jistého starého barevného přítele. Řekl mi, řekl: „Bratře Billy,“ povídá, „já nechci žádné nesnáze tam na řece.“ Řekl: „Chci mít můj lístek v ruce. A až píšala zapíská, nechci tam mít žádné potíže. Už dávno jsem žádal Pána, jestliže je tam něco nesprávného, ať to vyřeším právě nyní,“ řekl, „protože bude tma a bouřka toho rána, když se loď vydá na druhou stranu.“ Řekl: „Nechci mít žádné nesnáze. Chci se o všechno postarat hned.“ To je to, proč jsme zde, abychom se postarali o všechny rušivé věci, tak abychom v tu hodinu mohli vejít na palubu.

⁹ Nyní, dnes večer k vám nebudu mluvit moc dlouho, protože zítra máme dvě bohoslužby. A pak se hned odeběrám ještě jinam, na jiné - další bohoslužby.

¹⁰ Ale, nyní v Knize 5. Mojžíšova. Chtěl bych vám číst z 16. kapitoly, první tři verše, z 5. Mojžíšova 16, 1 do 3.

Ostříhej měsíce Abib, abys slavil Fáze... Hospodinu Bohu svému,... nebo toho (čtvrtého) měsíce Abib vyvedl tě Hospodin Bůh tvůj z Egypta v noci.

A obětovati budeš Fáze Hospodinu Bohu svému

***z bravů i skotů na místě, kteréž by vyvolil Hospodin,
aby tam přebývalo jméno jeho.***

¹¹ Nyní, mým tématem dnes večer je: Bohem zvolené místo pro uctívání.

Všimli jste si: měsíc A-b-a-d-b zde je, znamená: „Duben.“ V měsíci dubnu byli vyvedeni.

A podivné je to, že my dnes večer jako ctitelé Boží v této době, ve které žijeme, že nacházíme tolik rozličných lidských myšlenek. A tak dlouho, dokud zde jsou rozdílné názory na věc, budou zde různé otázky; musí zde být jedna pravdivá odpověď na každou vyslovenou otázku.

Pokud byste se zeptali: „Co je toto?“

„No,“ řekli by, „lavice.“

„Na co to je?“ Vidíte?

¹² No, v tom, někdo by mohl říci: „To není lavice. Je to deska.“ No, je to deska, ale přesto je to lavice. Vidíte, musí na to být pravdivá odpověď.

A pokud bych se zeptal na cokoli, musí existovat pravdivá odpověď. Může zde být něco jí blízkého; ale musí zde být pravda, přímá odpověď na každou otázku. Tak, proto každá otázka, která vyvstane v našich životech, musí mít pravdivou, správnou odpověď.

¹³ A nyní, dnes, my slýcháme, jak se říká: tak mnoho našich lidí na světě dnes...

Jako misionář jsem podnikl několik cest za moře a okolo světa, byl jsem v kontaktu s mnoha rozličnými náboženstvími jako s buddhismem a mohamedány a šíity a džinisty a s jinými světovými náboženstvími. A potom zde v našich Spojených státech; a ostatních cizích zemí jsem se setkal s různými církvemi, jako jsou naše denominační církve, počínaje od raných římskokatolíků a pak přes řeckou a tak dál a ty různé obřady a pak zpátky v tu... všechny ty denominační věky, na devět set a něco různých protestantských denominací.

Nyní, každá z nich, samozřejmě, vy můžete znát jejich ideje a já je nemohu obviňovat. Všichni tvrdí, že jsou pravdiví, že mají pravdu. A lidé, kteří patří k těmto církvím, by tomu měli věřit, protože opřeli své určení, své Věčné určení, na učení té církve. A oni se tak liší jeden od druhého, že to dělá devět set a něco různých otázek.

Pročež, jelikož máme devět set různých otázek, zde musí být jedna správná odpověď. A já bych si pro nás dnes večer přál, abychom se snažili jít do nebe a setkat se s naším Pánem Ježíšem, kterého všichni milujeme, chtěl bych hledat v Písmu a najít to.

¹⁴ Nyní, pokud je to biblická otázka, pak by taky měla mít biblickou odpověď. Neměla by vzejít ze skupiny lidí, z nějakého určitého společenství nebo od nějakého vzdělavatele nebo z nějakého vyznání. Měla by vzejít přímo z Písma, kde je Boží místo bohoslužby. A beze vší pochyby, existence Boha, tam někde je místo setkání, kde On se setká.

¹⁵ Nyní, shledáváme, že tady v Deuteronomiu, na počátku, Mojžíš vypravuje z Písma věci, které jim řekl; jak je On vyvedl velkou silnou paží, z Egypta, a nejprve je upevnil.

Byli nazváni „lidem Božím“, dokud nevyšli z Egypta, a pak byli nazváni „Boží církví.“ Protože, církev je shromáždění, nebo, skutečně, církev znamená „zavolat někoho,“ ty, kteří byli zavoláni. A oni vyšli z Egypta, aby se z nich stala církev.

¹⁶ Bůh jim řekl, že oni... předtím, než ustanovili chrám a cokoli dělali: „Vyberu si místo Svého uctívání a napíšu na to Své jméno.“ A to je to jediné místo, kde se Bůh může s kýmkoli setkat, bylo vybráno Jím Samým. Vybral si Své místo. A kde si vybral Své místo, tam napsal Své jméno. Druhý verš nám říká: „Napsal Své jméno na místo, které vybral pro lidi, aby Ho tam uctívali.“ Nyní, důležité je, že chceme najít to místo.

¹⁷ S devíti sty a něco různými idejemi, pomineme-li všechna pohanská náboženství a mluvíme pouze o křesťanském náboženství. No co, mám takové cítění pro pohany, jinak bych tam nechodil a nemluvil k nim. Ale, oni nemají pravdu. Křesťanství je jediné náboženství, které má pravdu, křesťanství. A neříkám to jen proto, že jsem křesťanem; protože, já věřím, že je to pravda. To je jediné náboženství, které je správné.

¹⁸ Byl jsem u hrobu, kde je měněn bílý kůň každé čtyři hodiny. Kde, Mohamed, velký kněz a vůdce hned po Kristovi, byl domnělým prorokem, a já nepochybuji, že byl hned po bratrech Makabejských. Ale když oni... On zemřel. Činil si nárok, že bude vzkříšen a podrobí si celý svět. Asi každé čtyři hodiny mění strážce a u jeho hrobu je stále bílý kůň. Oni mají, po dva tisíce let, očekávají ho, že opět povstane a podrobí si svět. Ale vy vidíte...

¹⁹ A vezměte si Buddhu; Buddha žil mnoho stovek let, asi před dvěma tisíci třemi sty lety, japonský bůh. On byl filozof, něco jako Konfucius a tak dál.

Ale všichni tito, pro... zakladatelé a tak, všichni zemřeli se svou filozofií a jsou pohřbeni v hrobě.

Ale křesťanství, které ustanovil Ježíš Kristus, tady je prázdný hrob. On byl tím jediným Mužem, který kdy stál na zemi a žil a řekl: „Já mám moc položit Svůj život a znovu ho vzbudit.“ A on to udělal. A On dnes žije.

A my víme, že On žije, protože On je s námi a dokazuje Sebe Sama fyzickými znameními a divy, které slíbil, že ukáže. Protože, tak jako Ohnivý Sloup, který vedl děti Izraele pustinou, tak je dnes s námi, dokonce máme i Jeho zobrazení; provádí znamení a divy, které slíbil, že On udělá v této době, vidíme všechna Slova, která On zaslíbil, jak se dnes projevují. Pročež, zbytek pohanského světa je mimo. Je to křesťanství!

²⁰ Nyní, je zde okolo devíti set a něco otázek, kde se Bůh setkává: „Setkává se s metodisty nebo se On setkává s baptisty a setkává se On v tomto a tamtom anebo jiném.“ Tak, je zde otázka, takže každý musí hledat svou vlastní spásu se strachem a třesením.

Ale dnes večer bych chtěl zkusit najít a dokázat v Písmu, kde je to správné místo, kde se Bůh setkává a bývá uctíván lidmi. A, pokud to bude ono, pak je to jediné místo, kde Ho potkáte.

²¹ Nyní, vezměte si ten text z Deuteronomia. Je to řecké slovo, které má složený význam, nebo, znamená to: „dva zákony“. To řecké slovo, 5. Mojžíšova, znamená „dva různé zákony“.

A to je právě to, co má Bůh: dva různé zákony. A jeden z nich je zákon smrti a ten druhý je zákon Života. Bůh má dva zákony. Následovat Ho a sloužit Mu a uctívat Ho je Život; odmítnout To je smrt. Jsou zde dva Boží zákony.

²² Nyní, jeden z těchto dvou zákonů byl po... byl dán světu na hoře Sinaj. Bůh dal zákon Mojžíšovi a Izraeli. Ne aby jim zákon pomáhal, ale zákon jim pouze ukazoval, že byli hříšníci. Do té doby nevěděli, co je to hřích, dokud neměli zákon. Nemůže zde být zákon bez trestu. Zákon bez trestu není zákonem. Tak, proto: „Přestoupení zákona je hřích a odplata za hřích je smrt.“ Tak tedy, dokud Bůh neustanovil zákon, nebylo jim počítáno žádné přestoupení.

Pokud zde není žádný zákon, který říká, že nemůžeš překročit rychlost dvaceti mil za hodinu, tak můžeš překročit rychlost dvaceti mil za hodinu. Ale když je zde zákon, který říká, že to nemůžeš udělat, pak je tu zákon a za ním stojí trest.

²³ Nyní, smrt, zákon smrti, byla to příkázání daná na hoře Sinaj, která řekla člověku, že je hříšníkem. A když přestoupil Boží zákon, zemřel. Ale v zákoně není žádná spása. To... Byl to pouze policajt, který vás mohl vsadit do vězení; neměl v sobě nic, jak vás dostat ven.

Ale pak On ustanovil další zákon, který byl na hoře Golgotě, kde byl hřích počítán Ježíši Kristu a trest byl zaplacen. A ne s... Bez zákona: „ale milostí spasení jste,“ milostí Boží, skrze Boží předurčení, předzvědění o vašem bytí.

²⁴ Ted' se podívejme na ty dva zákony, 5. Mojžíšova mluví o dvou zákonech. Byly zde dva zákony. Jeden byl zákon smrti a ten druhý zákon Života.

²⁵ Lidu byly dány také dvě smlouvy. Budeme o nich mluvit ráno.

Jedna z nich byla dána Adamovi pod podmínkou: „jestliže uděláš toto a neuděláš tamto,“ ale tento zákon byl porušen. Adam, Eva ho porušila, v zahradě Eden.

Bůh pak udělal druhou smlouvu a dal ji Abrahamovi a ten zákon byl nepodmíněný. „Není to to, cos udělal nebo uděláš;“ On řekl: „Já jsem to už udělal.“ To je milost. To je zákon Života. Bůh to udělal pro Abrahama a jeho semeno po něm, to je pro všechno Abrahamovo semeno.

Jak říká Bible: „Celý Izrael spasen bude,“ ale to neznamená Židy. Jak řekl Pavel: „Ten Izrael, který je vnitřně, nebo Izrael vně.“

„Na venek,“ jak jsme o tom mluvili minulý večer, to byly Izákovy děti, skrze sex. Ale zákon Boží byl skrze Krista, který byl Abrahamovým královským semenem, takhle, „milostí je spasen celý Izrael.“ To je: „Všechno, co je v Kristu, je spaseno,“ všechno, druhá Boží smlouva. Ale všechny tyto věci nastiňovaly Krista.

²⁶ Ted' si všimněte 2. verše. Ten 2. verš zde v 5. Mojžíšova 16: „Uctívání na místě, které jsem vybral.“ Nyní musíte uctívat Boha, On řekl: „Na místě, které jsem vybral; ne, které někdo jiný vybral, ale které jsem vybral. Já.“

Nyní, jestliže Bůh vybral to místo, pak se patří, abychom zjistili, co

o tom On řekl. A kde to je? Já to chci najít, protože, opravdu, já Ho chci uctívat.

My všichni jsme zde, dnes večer, abychom Ho uctívali. Sedíme zde dnes večer jako metodisté, baptisté, katolíci, svědkové Jehovovi, křesťanská věda, a všichni, ale my všichni něco hledáme.

Chceme znát pravdu. Bible říká: „Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“

Někdo, nemůžete vědět, co děláte, nevíte jak to udělat, dokud nepoznáte jak to udělat; nevíte, co dělat, dokud nepoznáte, jak to udělat, jasně. Musíte vědět, co děláte a vědět, jak to udělat.

²⁷ To nám ukazuje, že Bůh má shromaždiště pro Své ctitele, jedno určité místo. Na tom místě, pouze tam, Bůh potkává své věřící.

²⁸ Nyní, také, místo, které On vybral pro Své ctitele, jak prohlásil, dá tam Své jméno. Nyní hledejme a najdeme, skrze Písmo, kde je toto místo. Jistě, jestliže Bůh řekl, že On dá Své jméno na to místo, které si On vybral pro setkání s lidmi a uctívání jimi... nebo pro uctívání Jeho, jasně, musí to být někde v Bibli, protože to bylo pro všechny věky.

²⁹ A velký neměnný Bůh se nemůže změnit. Člověk se mění. Ale vy můžete dát svůj život za cokoli, co Bůh kdykoli řekl, protože to je pravda. To je pravda. Protože, jediná věc, ve kterou mohu mít důvěru, je Bible. Protože, slovo člověka selže, ale Bůh je nejvyšší.

Letos bych měl vědět více, než jsem věděl loni. Vy rovněž, každého dne... My jsme smrtelní, proto shromažďujeme vědomosti.

Ale Bůh je nekonečný. On je nekonečný. A protože je nekonečný, On nemůže shromažďovat vědomosti. On je dokonalý, tím začneme. Každé rozhodnutí musí být přesně správné.

³⁰ A jak Bůh jednal jednou, tak On musí jednat neustále, jinak by On jednal špatně hned poprvé. Jestliže člověk přijde k Bohu pro spásu na základě toho, že ho On přijal, musí to být přijímáno vždy na stejném základě. Tak je to. Jestliže člověk přijde k Bohu pro Božské uzdravení a Bůh jej na určitém základě přijme; přijde-li jiný člověk, On jej musí přijmout stejně, nebo by On jednal špatně, když přijal toho prvního člověka. Bůh vytvořil základnu, aby šel vstříc lidem. Vytvořil základnu, co On bude dělat, jak to bude dělat a to bylo skrze krev obětního beránka v zahradě Eden. Bůh to nikdy, v žádném čase, nezměnil.

³¹ On se rozhodl, jak On spasí člověka. Dnes jsme se v tom

pokoušeli lidi vzdělávat; snažili jsme se je učit, pokoušeli se je vzdělávat, zkoušeli pojmenovat, pokoušeli jsme se dělat různé jiné věci; přivést je k tomu, otrást jimi, vekřtít je a další jiné způsoby, přivést je pomocí psaní. Ale stále to zůstává stejné, to samé, Bůh se setkává s člověkem pod prolitou krví Beránka. Krev byla Boží cestou na počátku a krev je Boží cestou dnes večer. Je dobré se kájet atd., ale spasení přichází pouze skrze krev. Krev je jedinou cestou, kterou Bůh vybral ke spáse člověka a On to nemůže změnit.

³² S Jobem to bylo stejné. On věděl, že je spravedlivý, protože nabídl tu oběť, kterou od něj Bůh požadoval.

³³ Nuže, hledejme nyní, abychom poznali, co je to za místo, kam On umístil Své jméno. Musíme to zjistit, kam On napsal Své jméno. Pak, jestliže zjistíme, jaké je Boží jméno a kam je On položil, pak budeme znát místo uctívání, hned jak to najdeme.

Všechny tyto věci, jistě, byly stínem věcí, které měly přijít. Všechny ty zákony byly předobrazem věcí, které měly přijít.

³⁴ Stejně jako měsíc je stínem slunce. Slouží za nepřítomnosti slunce, stejně jako církev má sloužit za nepřítomnosti S-y-n-a Božího. V nepřítomnosti Syna, to menší světlo, církev, věřící, slouží Bohu a dávají světlo za nepřítomnosti Syna. Ale když slunce vyjde, již měsíc nevidíte, protože zapadl. Jeho světlo již není potřeba, protože dostává své světlo pouze druhotně, od slunce. Nyní, jako manžel a manželka, slunce a měsíc je: Církev a Kristus.

³⁵ Zjišťujeme tedy, že tyto věci byly stínem Kristovým. Každá oběť, svátek a vše ve Starém zákoně nastiňovalo Krista; tak jako když se stín rozprostře na podlaze. Tak tady je to, kde musíme najít to správné místo uctívání, musíme tedy jít zpět do Starého zákona, kde to bylo dáno a podívat se, jak to bylo.

³⁶ Nyní, když se stín rozprostře na podlaze, jste schopni říci, zda je to muž, žena, nebo zvíře, nebo cokoli to může být, protože to vrhá stín na podlahu. A jak se stín zkracuje, stín je jako negativ; a nemůže existovat negativ bez pozitivu. Proto, když se pozitiv stává bližším negativu, je negativ spolknut pozitivem. Stín a pozitiv se scházejí a to pak dělá pozitiv pozitivem.

A jestliže „všechny ty staré věci,“ říká Bible, „ve Starém zákoně, byly stíny věcí přicházejících,“ pak tedy Kristus byl stínem věcí nadcházejících.

³⁷ Takhle můžeme vidět, podle typů Starého zákona, kde si zvolil napsat Svě jméno a k... pro teď. Tak, jak stín, jenž se vrhá na podlahu, řekl jsem, negativ je typ. Tak my, věřící, můžeme také vidět stíny Starého zákona blednout v pozitivu Nového.

³⁸ Nyní, všechny ty slavnosti, svátky, celý stánek úmluvy, všechno to dřevo, všechny věci ve stánku úmluvy, všechno bylo typem na Krista. Všechny ty oběti, všechny ty zákony, všechno bylo typem na Krista. Čas od času jsme se tímto zde v modlitebně zabývali.

Tak vidíme, tímto, že každé vyznání, církev, a denominace je daleko za tím. Dokonce se s tím vůbec nemůže rovnat. Každé vyznání, každá církev, každá denominace je zcela mimo. Není zde pro ně vůbec místo.

³⁹ Nic ve Starém zákoně, nebo někde v Bibli, nesymbolizuje církev, tak jako vynucená jednota babylonské věže. To je ta jediná věc, která symbolizuje jednotu. Protože, byl to Nimrod, bezbožný člověk, který šel a donutil všechny ty malé země, aby přišly na jedno místo, k této velké věži. To bylo náboženské uctívání, přirozeně, ale nebylo bráno v úvahu ve Slově Božím. Tam je znázorněn typ denominačního náboženství, babylonská věž, ve Starém zákoně. Jenže, toto náboženství bylo skutečně náboženstvím, ale ne náboženstvím Božího Slova.

⁴⁰ Bůh si nevybral, aby postavil Svě jméno v kterékoli denominaci. Chybí mi pro to Písmo, jestli je to tak. Víím, že se snažili dokázat, že On je napsal, ale On je nenapsal. Nemůže dát Svě jméno na mnoho míst, protože řekl, že postavil Svě jméno na jedno místo. A, to jedno místo, každá denominace chce tvrdit, že oni jsou tím místem, ale je to naopak.

Ale kam tedy On postavil Svě jméno?

⁴¹ Právě, ale, On, za prvé, jaké je Jeho jméno? Musíme (jméno) vypátrat, jaké je Boží jméno, předtím, než můžeme najít co to je, co On dal na to místo.

Tedy, zjišťujeme, že On měl mnoho titulů. On je nazýván... Byl nazván „Otcem,“ což je titul. A On byl nazván „Synem,“ což je titul. Byl nazýván „Duchem Svatým,“ což je titul. On byl nazýván „Růží Sáronskou,“ což je titul. „Lilie z údolí,“ titul, „Jitřní Hvězda.“

„Jehova-jireh, Jehova-rapha,“ sedm různých složených spásných jmen a všechna z nich byla tituly. Ani jedno z nich nebylo jménem.

Ale On má jméno.

⁴² Když se On setkal s Mojžíšem, On ještě neměl jméno a On řekl Mojžíšovi: „JSEM, KTERÝŽ JSEM.“ A když vidíme Ježíše na zemi, mluví se o tom v 6. kapitole k Židům... Promiňte, Svatý Jan 6. kapitola. On řekl: „JSEM, KTERÝŽ JSEM.“

Oni řekli: „Nuže, jsi Muž, kterému ještě není přes padesát let a říkáš, že jsi ‚viděl Abrahama‘?“

⁴³ On řekl: „Prvé nežli Abraham byl, JÁ JSEM.“ A „JÁ JSEM“ byl ten Jeden, hořící keř, Ohnivý Sloup, který byl v hořícím keři za dob Mojžíšových: „JSEM, KTERÝŽ JSEM.“

⁴⁴ A nyní zjišťujeme, že Ježíš řekl, rovněž: „Přišel jsem ve jménu Svého Otce a vy jste Mě nepřijali.“ Pak tedy, jméno Otce musí být Ježíš. To je pravda. Jméno Otce je Ježíš, protože to řekl Ježíš. „Já nosím jméno Svého Otce. Přišel jsem ve jménu Svého Otce a vy jste Mě nepřijali.“ Pak tedy, Jeho jméno bylo Ježíš.

A Gabriel Ho nazýval Ježíšem, proroci Jej zvali Ježíšem a On byl doopravdy Ježíš. Před Jeho narozením, dokonce svatý prorok pojmenoval Jeho jméno Emmanuel, což je: „Bůh s námi.“ Pak, „Bůh byl zjeven v těle, za tím účelem, aby sňal hříchy světa,“ a, když se to dělo, bylo Mu dáno jméno Ježíš. Takže, Ježíš je to jméno.

A to jméno bylo vloženo na Muže; ne na církve, ne na denominaci, ne na vyznání víry, ale na Muže! Zvolil si, že vloží Své jméno na Ježíše Krista. Tak zjišťujeme, že se On stal místem Božího uctívání, kde Ho vy uctíváte.

⁴⁵ Dokonce předtím než se narodil, Mu bylo dáno jméno. Bylo to tak důležité, že bylo vyřízeno Jeho matce andělem Gabrielem, že Jeho jméno bude nazváno „Ježíš, Syn Boží,“ což On byl.

⁴⁶ Tak, tady to máme. To je to, jediné to. To je, pro Něj samého, Bohem zvolené místo uctívání. Boží místo, zvolit. Bůh zvolil, kde se bude setkávat s člověkem; nebylo to v církvi, ne v denominaci, ne ve vyznání víry, ale v Kristu. To je jediné místo, kde se Bůh setká s člověkem a kde on může uctívat Boha, je v Kristu. To je to jediné místo. Nezáleží na tom, jestli jste metodista, baptista, katolík, protestant, ať jste cokoli, je zde pouze jediné místo, kde můžete správně uctívat Boha, to je v Kristu.

Římanům 8,1 říká: „A protož není již žádného potupení těm, kteříž jsou v Kristu Ježíši, nechodícím podlé těla, ale podlé Ducha.“ To je evangelium.

⁴⁷ Můžeme se lišit ve vyznáních víry. Můžeme se lišit v lidmi vytvořených teoriích. Můžete chodit do metodistické církve: pak musíte být metodista; baptistické: baptista; katolické: katolík; ale jestli jste jednou pokřtěni v Krista a stanete se údem Jeho těla, nejsou zde žádné rozdíly. Střední zdi rozdělení jsou zbořeny a vy jste volní, protože jste v Kristu Ježíši. A uctíváte Boha v Duchu a v pravdě, když jste v Kristu Ježíši. To je Boží plán pro vás, uctívat Jej v Kristu Ježíši.

⁴⁸ Nyní, žádná církevní denominace toho nemůže dosáhnout, nikdo si na to nemůže činit nárok. Jak jste opovážliví, když si na to činíte nárok? Dělat takové věci, je antikristovský duch a oddaluje vás to od Krista; odvádí od Něj. To nemůžete dělat. Kristus je to jediné místo, kde se Bůh setkává s věřícími.

⁴⁹ Oni říkají, dnes. Lidé mi to říkali. Nějaký člověk mi před nedávnem volal, v Beaumontu, v Texasu. Řekl: „Pane Branham, pokud vaše jméno není v naší církevní knize, nemůžete jít do nebes.“ Dovedete si to představit? Nevěřte takové věci. Myslí si, že musíte patřit k určité církvi, jinak nemůžete do nebes. To je špatně. Věřit tomu, je antikristovské. Budu to říkat. Pokud věříte takovému duchu, jste ztraceni. Je to dobré znamení, že jste ztraceni, protože to ubírá z toho, co vykonal Bůh. Bůh nikdy nedal Svě jméno do žádné církve. Napsal to na Svěho Syna, Ježíše Krista, když se On a Jeho Syn stali jedním. To je to pravé místo uctívání. Žádné jiné základy nebyly položeny, žádný jiný kámen.

*Na Kristu, pevně Skále, stojím;
Ostatní půda je bořivý písek.*

Denominace se rozdrobí a padnou, národy pomínou, ale On zůstane navždy. Člověk nenajde žádné jiné místo, k uctívání Boha, kde by mu Bůh odpovídal, žádné jiné místo, pouze to v Kristu Ježíši. To je to jediné místo, to jediné místo, které Bůh zvolil, aby tam položil Svě jméno, a to je jediné místo, kde se setkává s lidmi, kteří Ho uctívají. Jste ztraceni, když věříte něčemu jinému.

⁵⁰ Všimněte si, všech sedm židovských svátků bylo slaveno na jednom místě. Oni nikdy neslavili jednu slavnost zde pro metodisty a jednu opět zde pro baptisty, jednu opět tam pro presbyteriány, jednu zde vzadu pro katolíky a jednu pro protestanty. Všech sedm svátků bylo slaveno na tom samém místě.

⁵¹ To je velice pěkný typ zde. Právě jsme prošli skrz Sedm

církevních věků, abychom ukázali, že Bůh má všech Sedm církevních věků ve Slově, pro každý církevní věk přinesl část Slova a kdykoli je přinesli, uviděli Světlo.

Tak jako lidé, kteří první objevili křest v Ježíšovo jméno. Co udělali? Udělali z toho denominaci a právě tehdy to zemřelo. Tak se Bůh hned přesunul do někoho jiného. Nezůstane ani v jednom z těchto vyznání a dogmat. Nemá s tím nic společného. V Bohu není nic převráceného. Boží Slovo je svaté, nefalšované. Kristus je Boží ústřední místo uctívání. On je Bůh.

⁵² Všech sedm svátků se musí slavit na jednom místě. Nemohli byste svátek slavit na nějakém jiném místě. Ale těch sedm, místo... Těch sedm svátků ročně se musí slavit na jednom místě. Proto Sedm církevních věků muselo přijít z jednoho jediného místa, byl to Kristus, který mluvil ve všech Sedmi církevních věkách. Je to přesně tak. Typ Sedmi církevních věků, ale oni z toho udělali denominace.

⁵³ Podívejme se teď na jiný typ, dokud jsme tady spolu, to je typ na přesnici, nastínil Ježíše. Všimli jsme si zde oběti krve, smrti. Oběť krve byla místem, které nastínilo Krista. Může denominace krvácet; mohla by snad církev krvácet, denominační krvácení? Určitě nebylo zapotřebí krve, aby mohl krvácet život... Tu přichází Ježíš, znázorněný beránkem. Beránek byl typem na Krista a nastínil Krista, protože On byl „Beránek Boží,“ kterého představil Jan, „který snímá hřích světa.“ Nalézáme Ježíše, jak se ukazuje zde v Exodu 12. kapitole.

⁵⁴ Všimněte si, bylo to jediné místo, kde nemohla uhodit smrt. Když už chtěla smrt uhodit na zemi, muselo tam být určité místo; vše pod tímto umřelo. Pouze jedno místo! No, to neznamená, že by to byl třeba jeden dům; ale tam bylo jedno místo, to kde byl zabít beránek. Kde byla beránčí krev, tam nemohl anděl smrti uhodit, protože to bylo to místo, kde Bůh položil Své jméno. A ten beránek byl na počátku pojmenován, beránek. Všimněte si, to bylo jediné místo, kde nemohl udeřit.

⁵⁵ A stejné je to i dnes. Je zde pouze jediné místo, kam duchovní smrt nemůže udeřit, a to je Slovo. Smrt nemůže uhodit Slovo, protože To je živoucím Slovem Božím.

Ale když k Tomu přidáte nějaké vyznání víry, Slovo se stáhne samo do sebe. Oddělí se jako voda od oleje. Nemůžete to smíchat dohromady. Proto, vidíte, když přijde vyznání víry do denominace, všichni jdou za vyznáním; a Slovo umírá a jde s někým jiným a více se rozhojní. Nabírá

hybnou sílu, jak postupuje od ospravedlnění, posvěcení, křtu Duchem Svatým a jde do zrna! Vidíte tu cestičku, kterou Bůh vyšlapal? Přináší Svě jméno, celý ten čas, tím samým nefalšovaným způsobem, protože On je Slovo.

Všimněte si, to nemůže zemřít. Slovo života nemůže zemřít.

⁵⁶ Všimněte si, jak dokonalé, nyní. Andělu smrti nebylo zabráněno udeřit na největší egyptské intelektuály. Nebylo mu zabráněno, aby udeřil na jeho nedotknutelnou zem, jeho velké budovy, jeho faraóny. Nebo, kněží této země, andělu nebylo zabráněno udeřit. Mohl uhodit do kterékoli budovy, jakéhokoli místa, kohokoli, ale nemohl udeřit tam, kde byl beránek.

Smrt nemůže udeřit tam, kde je toto Bohem poskytnuté místo, a to je v Beránkovi.

⁵⁷ Všimněte si, nebylo ani... zakázal udeřit na Izrael nebo jeho židovské kněží, anebo na kteroukoli z jejich denominací. Všichni museli být na Bohem zvoleném, stanoveném místě, nebo udeřila smrt.

⁵⁸ Církev, kdekoli jsi, kamkoliv patříš, na tom nezáleží. Ale jednu věc musíte vědět, musíte být v Kristu nebo jste mrtví. Můžete žít mimo Něj. Váš kostel může být jako budova v pořádku; vaše společenství může být jako u lidí v pořádku. Ale když odmítnete tělo, krev, Slovo Ježíše Krista, zemřete v té minutě, kdy to uděláte. To je Bohem zvolené místo uctívání. Tam je Jeho jméno, přesně. Tam si On zvolil položit Svě jméno; ne na církev, ale na Syna, Ježíše Krista.

⁵⁹ Všimněte si, bezpečí spočívalo jen na Jím zvoleném místě, v Jeho beránkovi a ve jménu beránka.

⁶⁰ Všimněte si, byl to „samec“ beránek, on, ne ona. Ne církev, ona; ale Jeho jméno, ne její jméno. Kde se On setkává s lidmi, to nebylo v jejím jménu, ale v Jeho jménu, Jeho, Beránka!

⁶¹ Řekněme: „Církev, velká mocná církev, udělala toto a udělala tamto. Ona zvažila bouřky. Pozvedli jsme populaci. Je nás hodně. Jsme mocná církev. Ona je skvělá věc.“

Ale Bůh o ní nikdy nic neřekl. On řekl: „On.“

„On“ je to místo setkání, Beránek, ne církev. Ne její jméno, ale Jeho jméno. On její jméno nikam nenapsal. On napsal Jeho jméno na „Něj“!

To je proč: „Vše cokoli děláme, či v slovu nebo skutku, musíme to všechno dělat ve jménu Ježíše Krista.“ Jestliže se modlíme, musíme se

modlit ve jménu Ježíše Krista. Jestliže žádáme naléhavou prosbou, musíme žádat v Ježíšově jménu. Jestli chodíme, chodíme v Ježíšově jménu. Jestli mluvíme, mluvíme v Ježíšově jménu. Jestliže křtíme, musíme křtít ve jménu Ježíše Krista. Pokud jde o: „Vše, co činíme v slovu neb v skutku, děláme to ve jménu Ježíše Krista.“

⁶² Jednou mi kamarád řekl, diskutovali jsme o tom a on řekl: „Bratře Branhame, moje manželka, já ne...“ On řekl: „Ona, jmenuje se Tak-a-tak.“ On je duchovní, možná že tady teď sedí. A on řekl: „Moje manželka,“ řekl, „dostala moje jméno.“ Řeknu třeba Jones, poněvadž to nebylo Jones. Řekl: „Nyní, ona nemusí každé ráno vstávat, vzít koště a říct: ‚Ted’ zemetu podlahu ve jménu Jonese a umyji nádoby ve jménu Jonese a zašiji šaty ve jménu Jonese.‘“ Řekl: „Myslím si, že při tom všem není třeba říkat žádné jméno.“

Řekl jsem: „Já věřím, že ano.“ Tak je to.

A on řekl: „No, proč? Nemusí to říkat. Především, vše co dělá, je ve jménu Jones.“

⁶³ Povídám: „Ale ty jsi ji nikdy nechytíl kráčeje ulicí a neřekl: ‚No tak, Jones.‘ Musela se nejdříve díky obřadu, svatebnímu obřadu, stát ‚Jones.‘ Jestliže by to tak nebylo, žijete v cizoložství. A jestliže jste pokřtěni jinak než ve jménu Ježíše Krista, je to cizoložný křest, který není v Bibli.“

Pak: „Co děláte v slovu a v skutku, dělejte to ve jménu Ježíše,“ potom to dělejte. Ale nejprve musíte přijít do Jeho jména.

⁶⁴ Dnes večer je v této budově spousta znamenitých žen, ušlechtilých, věrných žen; ale je zde jedna paní William Branhamová. Ta, která chodí domů se mnou. Je to ta, která je mojí manželkou.

⁶⁵ Na světě jsou skvělí lidé, uhlazené církve; ale je zde jedna paní Ježíš Kristová a to je ta, pro kterou si On přichází. Je to tam, kde je umístěno Jeho jméno. Je to tam, kde je Jeho uctívání, v Ní a v Ní samotné. To je pravda. Ó, ano, pane. Zjistili jsme, že je to pravda.

⁶⁶ Nyní, to je proč my: „Vše cokoliv děláme, v slovu nebo v skutku, děláme to ve jménu Ježíše Krista.“

„Pod nebem nebylo dáno žádné jiné jméno ke spasení, jen jméno Ježíše Krista.“ Skutky 2. kapitola říká, že: „Toto vám známo buď...“

„Není jiného jména pod nebem, daného lidem, skrze které bychom mohli spasení býti, toliko ve jménu Ježíše Krista.“ Amen. Doufám, že

tomu rozumíte. Jméno Ježíše Krista, každý...

Nejvyšší nebesa jsou pojmenována po Něm: „Celá rodina v nebi je pojmenována Ježíš,“ říká Bible, „a celá rodina na zemi je pojmenována Ježíš.“ Tak to je Bohem zvolené jméno a kam Ho On položil. To je Jeho místo uctívání, je v Ježíši Kristu. Tedy, víme, že je to tak, není jiného místa k uctívání, kromě v Něm.

⁶⁷ „Není jiného jména pod nebem daného lidem, skrze které by mohli být spaseni.“ On je Božím jménem vykoupení. Bůh se nazývá jménem Jehova-jireh, Jehova-rapha, Jehova-jireh. „Pán odpouští všechny tvé hříchy.“ Jehova-rapha, „Pán uzdravuje všechny tvé nemoci.“ On má mnoho titulů. Ale má pouze jediné jméno Vykoupení, které přináleží lidskému rodu a to jméno je „Ježíš.“ To je Jeho jméno, kam On to umístil. Kam to On položil? Umístil to v Kristu.

⁶⁸ Všechna ostatní církevní jména, vyznání víry, tituly, když jim uvěříte, zemřete. Věříte metodistické církvi, že vás dostane do nebe, jste ztraceni. Jestliže věříte letničním, že vás letniční církev dostane do nebe, jste ztraceni. A baptisté, luteráni, presbyteriáni, katolíci, kterákoli jiná církev; věříte-li jejich jménu nebo jejich titulu nebo jejich vyznání, jste ztraceni.

Protože, nemůžete uctívat, dokud nedojdete na místo uctívání. Amen. To je to jediné místo, kde se Bůh setkává s věřícími, je to místo, které On zvolil a napsal tam Svě jméno. Všichni ostatní, když jim věříte, zemřete. On také...

⁶⁹ Další stín Ježíše, který jsem si zde v Písmu poznamenal. On rovněž i zde byl předobrazem: „Musí být bez poskvrny.“ To místo, On tam položil Svě jméno, tento beránek musel být bez poskvrny.

Nyní, kterou denominaci nebo systém byste takto mohli označit; kterou církev, katolickou, protestantskou, židovskou, která vlastně to je? Kterému systému, denominaci, byste to mohli přispendlit: „bez poskvrny“? To je všechno zamítnuté, a odmítnuté!

Ale tady je místo! Haleluja! To místo je v Ježíši Kristu. Není na Něm jediná skvrna. Není na Něm žádná chyba.

Nemůžete mu to přisoudit. Všichni ti lidé, kteří se o to snaží, říkají, že jejich církev je bez chyby a tak. Je to hnusné, jsou to lamači Slova, milovníci, napůl mrtví, vlašníci, přesvědčení, ale to není pravda. Dokonce i sám Pilát, Jeho nepřítel, řekl: „Nemohu na Něm najít žádnou chybu.“ Jeho vlastní nepřítel dosvědčil, že na Něm nebyla žádná chyba.

Nemůžete Mu přisoudit žádný hřích.

⁷⁰ V Jeho době On řekl kněžím: „Kdo z vás Mě může obvinít z hříchu? Kdo Mi dokáže, že jsem hříšník?“

Ukažte mi jedinou církev, která může prohlásit, že nikdy neudělala nic špatně. Otevřeně řečeno, sotva bychom našli jednu jedinou, každá jedna vraždila a dělala všechny věci, a jsou o tom záznamy, jak kruté. Ale stále sami sebe nazývají... Ne, to není Boží shromaždiště k uctívání, v žádném vyznání nebo denominaci.

⁷¹ Moji přátelé, nechci ranit vaše city, ale jsem odpovědný za poselství, a, to poselství je: „Vyjděte z této špíny!“ A když vás požádám, abyste odtud vyšli, kam vás potom vezmu? Vezmu vás snad do Branhamovy modlitebny? To by byla stejná chyba jako všech ostatních.

Ale je zde jedno místo, kam vás mohu vzít, kde jste v bezpečí a chráněni od smrti, je to v Ježíši Kristu. Je to Boží místo uctívání. To je místo, které vám dnes večer představuji, kam Bůh položil Své jméno. On zaslíbil, že se tam On setká s každým člověkem, který tam přijde, On s ním bude konat pobožnost a hodovat s ním, to je v Kristu; ne v žádné církvi, žádném stánku.

Ale v Kristu, On je Božím chrámem. On je tím místem, kam Bůh sestoupil, On Sám, a přebýval v Něm. „To je Můj milovaný Syn, ve kterém se Mi zalíbilo přebývat.“ To je místo, kde Bůh přebývá, přinesl tam Své jméno a umístil Ho tam, Ježíš Kristus. Pročež, Jeho jméno bylo položeno v jednoho muže, Jeho Syna, Ježíše Krista, ve kterém On Sám přebýval, v tom chrámu.

Kde, v předobrazu toho starého Jeruzaléma, starých slavností, starý chrám, byl tím předobrazem; když kouř vstoupil, toho dne, když tam byla vnesena truhla smlouvy a byla tam postavena, a bylo z ní slyšet hlas Boží.

Stejně tak bylo slyšet hlas Boží, přicházející do stánku, Ježíše Krista; jenž, ten starý, přirozený byl typem a stínem nového. A když On sestoupil na Krista, On řekl: „To je Můj milovaný Syn, ve kterém se Mi zalíbilo přebývat. A Já si zvolím místo, kam položím Své jméno a kde se Já budu setkávat s lidmi a kde Já budu uctíván.“ Bůh zvolil místo; ne v žádné církevní denominaci, ale v Ježíši Kristu. Ano, pane.

⁷² On také musí být „bez poskvrny,“ jak jsem řekl. Žádná denominace se toho nemůže domáhat. Oni to však dělají; oni jsou

antikrist.

⁷³ Nyní zde zjišťujeme, všimněte si opět Jeho stínu. Ten beránek má být chován. Nyní, to je nalezeno v Exodu 12, pokud si to znamenáte, 2. Mojžíšova 12,3 až 6. Beránek musí být chován čtyři dny, být zkušén, aby se vidělo, jestli stojí za to, aby byl obětován. Musejí ho vzít, celého prohlédnout, po čtyři dny, aby se vidělo, jestli je na něm nějaká poskvrna, aby se zjistilo, jestli není nemocný, aby se zjistilo, jestli s beránkem není něco v nepořádku. Musí být chován po čtyři dny.

⁷⁴ Nyní si všimněte. Někteří z vás by si mohli myslet, že to byla malá chvílka, zabít ho čtrnáctý den. Ale, vzpomeňte si, oni vzali beránka desátý den v měsíci a usmrtili ho čtrnáctý den v měsíci, vidíte, jenž byl chován čtyři dny.

⁷⁵ Nyní, Ježíš, Boží jméno, Beránek, šel do Jeruzaléma a nikdy odtud nevyšel, až po Svě smrti, pohřbu a vzkříšení. Byl kritiky zadržován po čtyři dny a čtyři noci. Jak dokonale byl Beránek předznamenán, držen po čtyři dny. Tehdy Pilát řekl: „Nemohu na Ném nalézt žádnou vadu.“

⁷⁶ Další Jeho stín, jediná kost Mu nemůže být zlámána, což bylo přesné, když oni nemohli. Při zabíjení oběti Mu nemohli zlomit žádnou kost. Kdyby ano, byl by odmítnut. A oni už brali kladivo, že zlámou Kristu nohy, když řekli: „On už je mrtev.“ Probodli Jeho bok a našli krev a vodu.

⁷⁷ Všimněte si další velké věci zde. Nepřeskočil bych to, protože On byl znázorněn v obětech, oběť mouky.

Pamatuji si, jednou měli školu, v Bibli ji nazývali prorockou školou, a byla to fakticky škola. A my zjišťujeme, že Eliáš jednoho dne tam do té školy šel a oni řekli: „My...“ Požádali ho, aby odešel, řekli: „Když jsi tady nablízku, věci jsou příliš přímé.“ Proto chtěli, aby odešel.

Šli a dali mu večeři. A skupinka kněží nebo proroků šla, aby sehnala nějaký hrách, aby mu připravili večeři. A když to oni dělali, sehnali toho velkou zástěru; a když se vrátili, byla to divoká dýně, která byla jed, a oni to hodili do hrnce. A v hrncích se to začalo vařit a oni, někdo, řekl: „Běda, v tom hrnci je smrt. Teď se ani nenajíme.“

A Eliáš řekl: „Přineste mi hrst mouky.“ Vzal tu mouku, hodil ji do hrnce a řekl: „Jezte. Hrnec je uzdraven.“

⁷⁸ Ta oběť mouky byl Kristus. Každý otřepok musel být stejně

obroušen a každý kousíček mouky musel být semlet stejně, pro oběť mouky. To ukazuje, že On je uzdravovatel. On nahrazuje, a odjímá smrt a dává život; podle dvou zákonů. Haleluja! Kde je smrt, jedno místo; když vchází Kristus, vchází život. On je tentýž včera, dnes a navěky. A kde byla smrt, tak tam přišel život, protože tam byl předložen Kristus, oběť mouky.

⁷⁹ Jaké jsou to velké lekce, že by ty věci mohly být, jestliže si uděláme čas, aby to propuklo! Nyní si všimněte, ani jeden z předobrazů Slova nezklame. Ani jediné slovo z toho předobrazu nikdy nezklamalo. Všechno bylo dokonale zobrazeno.

On je Bohem zvolené místo uctívání a bylo Mu dáno Boží jméno. On je Božím místem uctívání a bylo Mu dáno Boží jméno. On je Božím Slovem a On je Božím jménem. On je obojí, Slovo Boží a jméno Boží. „On byl Slovo, učiněné tělem.“ On byl Slovem Božím, Beránkem Božím, jménem Božím a byl Bohem. To je to, co On byl, zvolené a jediné místo k uctívání Boha.

⁸⁰ A Bůh odmítl jakékoli jiné místo mimo to v Ježíši Kristu; nemůžete Ho uctívat kdekoli. On řekl: „Ale nadarmoť Mne ctí, učíce učení přikázání lidských.“ Dnes máme vyznání víry, dogmata, a všechno, co učí toto takhle a tamto zase jinak.

A Ježíš řekl: „Já jsem ta cesta i pravda i život a nikdo nemůže přijít k Bohu, leda skrze Mne.“ Jinými slovy: „Já jsem dveřmi k ovčinci. Všichni ostatní jsou zloději.“ On je jediný přístup. On je dveřmi. On je cesta, pravda, život, vše, co tu je; jediný vstup, jediné místo, jediné uctívání, jediné jméno.

Všechno je spjato s Ježíšem Kristem. Celý Starý zákon je s Ním spjat. Nový zákon je s Ním spjat. A církev dneška je s Ním spjata, Slovem Jeho přikázání. Není zde jiné místo, nebo jiné jméno, nebo cokoli, kde by Bůh zaslíbil přijít ve styku s člověkem; jen v Ježíši Kristu, Jeho zvoleném místě uctívání.

⁸¹ Všimněte si, Bůh zaslíbil přicházet ve styk se Svými ctiteli pouze na tomto jediném místě a to je Jeho vlastní volba; ne naše volba, ne náš úsudek; ale Jeho úsudek, Jeho volba. A to by mělo být místo, kam On položil Své jméno, které On zvolil. Takže zjišťujeme, že jsme zjistili, kde bylo Jeho jméno, co On zvolil, Svou vlastní volbou.

⁸² Nyní jsme našli místo, kam vložil Své jméno, to je v Krista Ježíše, a není jiné místo, nebo jiné jméno. Jste s tím spokojeni? Řekněte: „Amen.“ [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.] Nyní, hlavní tedy

je, že pokud jsme našli, kde je to místo... Místo uctívání nebylo jinde přijato, pouze v Kristu.

Můžete činit pokání, můžete to dělat, ale tím stále ještě neuctíváte. Pouze žádáte za prominutí. Petr řekl...

Ve dni Letnic, když je všechny viděli mluvit v jazycích, a velká znamení a divy se udály, začali se posmívat, církev to dělala a řekla: „Tito lidé jsou plní nového vína. Chovají se jako opilí lidé. To... panna Marie, oni všichni, byli spolu, sto dvacet z nich. A všichni se potáceli jako opilí a mluvili v jazycích, a rozpustilosti.“ Řekli: „Tito lidé jsou plní nového vína.“

⁸³ Ale Petr, který tam stál, řekl: „Muži a bratři, tito lidé nejsou plní nového vína, protože tohle je teprve třetí hodina denní. Ale to je to, o čem mluvil prorok Joel: „A toto se splní v posledních dnech, řekl Bůh, vyleji z Mého Ducha na všechno lidské tělo; vaši synové a dcery budou prorokovat; na mé služebníky a služebnice vyleji z Ducha Svého. Ukáží znamení nahoře na nebi, a na zemi; oheň, sloupy ohně, a páry dýmu. To se stane dříve, než přijde veliký a hrozný den Páně, že každý, kdo bude vzývat jméno Páně, spasen bude.““

⁸⁴ Když to uslyšeli, byli hryzáni ve svých srdcích, a řekli: „Muži a bratři, co můžeme činit?“

⁸⁵ Petr řekl: „Pokání čiňte, jeden každý z vás, a buďte pokřtěni ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, a přijmete dar Ducha Svatého. Toto zaslíbení je pro všechny budoucí generace.“ Nyní to zjišťujeme.

⁸⁶ Nyní bychom chtěli zjistit, jak se do Něj dostaneme. Jak se dostaneme do tohoto místa uctívání? První Korintským 12 to osvětluje, do: „Jedním Duchem!“ Ne jednou církví, ne jedním vyznáním víry, ne jedním pastorem, ne jedním biskupem, ne jedním knězem. Ale: „Jedním Duchem Svatým jsme všichni veškřtěni do jednoho těla,“ které je tělem Ježíše Krista a vystavuje se každému daru, který leží v tomto těle. Ano, pane! Žádné připojování, žádné přednášení vyznání víry, žádné pumpování vzhůru a dolů, potřásání rukou, nebo něco jiného. Ale, narozením jsme veškřtěni do těla Ježíše Krista! Amen. „Jedním Duchem Svatým jsme všichni veškřtěni do jednoho těla.“

⁸⁷ A jaké je to tělo? „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi.“ Jak můžeme být v tom těle a popírat z toho jediné Slovo, nebo to umístit jinam, tak, že to dokonce není v těle? Jak to můžeme

kdy udělat? Bohem zvolené místo!

⁸⁸ Všimněte si, a když jste do Něj opravdu vekřtěni, pravdivým důkazem je to, že Mu věříte, Slovu.

Jak můžete být Jeho součástí a pak Ho popírat? Jak mohu zapřít, že moje ruka je mojí rukou? Kdyby tam... Jestliže to dělám, pak je se mnou něco mentálně nesprávné. A jak mohu? Jestliže je tu se mnou něco mentálně nesprávného, že bych popíral, že je to moje ruka, že bych popíral, že je to moje noha, pak je s věřícím duchovně něco nesprávného, který popírá kterékoli Slovo, co kdy Bůh řekl a zaslíbil. Tady je s takzvaným věřícím něco nesprávného.

⁸⁹ Nemůžete na Něm popřít jediné písmenko, protože jste se stali částí téhož. Jste částí Jeho, protože jste vekřtěni do Něj; skrze, Duch Svatý vás uvedl do těla Ježíše Krista. Jak je to překrásné!

⁹⁰ Bůh měl jisté místo, kde se On potkal - On potkal Abrahama, a tam se Abraham klaněl. A tak napříč celým Zákonem!

A Jeho zaslíbené Slovo bude vyloženo ve vás, skrze Něj. Pochopili jste to? Slovo, které On zaslíbil, že splní v současné době, že vy budete psaný list Boží, čtený všemi lidmi. Ne na co vy si činíte nárok, ale co Bůh dělá skrze vás, bude mluvit hlasitěji, než cokoli, na co si vy děláte nárok. Bůh řekl: „Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou.“ To říká pro vás.

⁹¹ On mluvil o této době, co bude nyní. Věřící této doby musí věřit tomu, co On zaslíbil dnes. Je to stejné, jako když oni museli vejít do korábu, aby byli spaseni; vyjít z Egypta, aby byli spaseni; museli vejít do Krista, aby byli nyní zachráněni, do Slova poselství, když je On stejný včera, dnes, a navěky.

⁹² Jak do toho můžete vejít? Křtem! Křest čím, vodou? Duchem Svatým! „Jedním Duchem, my všichni jsme vekřtěni do toho jednoho těla.“

⁹³ A Jeho zaslíbené Slovo, že On ne... Nebudete to muset vysvětlovat. On to bude vykládat skrze vás; co vy děláte, co On zaslíbil dělat. Církev, která Ho následuje, se Mu bude podobat tak, že to lidé budou vědět.

Podívejte se na Petra a Jana, když byli dotazováni na uzdravení muže u dveří, zvaných Krásné. Řekli: „Oni chápali,“ tamti kněží, „že oni byli oba nevzdělaní a neučení lidé,“ ale také si všimli, že bývali s Ježíšem. Protože, (co?) dělali věci, které dělal On.

⁹⁴ On musí být v Otcových záležitostech. A dnes to musí být stejné.

⁹⁵ Nyní, pamatujte si, On je tentýž včera, dnes a navěky; že Bůh se s vámi setkává v Něm, na tom jediném místě; že to je místo, které On zvolil, kam položil Své jméno, v Ježíši. Ježíš je to jméno Boží. Pamatujte si: Otec, Syn, Duch Svatý, jsou tituly jména „Ježíš Kristus.“

⁹⁶ Když Matouš řekl: „Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Jak to dnes může být mylně vykládáno, a říkáno: „Ve jméno Otce, jméno Syna, jméno Ducha Svatého.“ To zrovna není psáno. Je to: „Ve jméno,“ jednotné číslo, „Otce, Syna, Ducha Svatého.“ Otec není jméno, Syn není jméno, Duch Svatý není jméno; je to titul.

O deset dní později, Petr vystoupil a řekl: „Pokání činite, jeden každý z vás, a budte pokřtěni ve jméno Ježíše Krista.“ Udělal tedy to, co mu On řekl? On udělal, co mu On řekl. Jméno Otce, Syna a Ducha Svatého je „Pán Ježíš Kristus.“ Každá osoba v Novém zákoně byla pokřtěna ve jméno Pána Ježíše Krista.

⁹⁷ Ani jediná osoba v Bibli nebyla nikdy pokřtěna v tituly Otec, Syn a Duch Svatý. Nikdy se tak nestalo, dokud neexistovalo nicejské vyznání víry, bylo to nařízeno v Nicei, Římanům. Bylo to na příkaz katolické církve, shledáváme, že ta samá věc byla obhajována v katechismu. Opatřil jsem si to, je to tak, „Fakta naší víry,“ a tak podobně, že je to absolutně římskokatolické vyznání víry. Oni vám řeknou, že to není v Bibli; ale říkají, že mají moc měnit tato slova, když si to budou přát, kvůli papežovi. Nesouhlasím.

Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes a navěky. „A kdokoli ujme jediné Slovo z této Bible,“ řekl Ježíš, „nebo k tomu jedno slovo přidá, bude jeho díl odňat z Knihy života.“ Jediné Slovo; ne věta, nebo odstavec, ale jedno Slovo! „Kdokoli ujme jediné Slovo...”

⁹⁸ Na počátku, Bůh opevnil Své lidi Svým Slovem. Jediné Slovo, které bylo nesprávně vyloženo, způsobuje každou smrt, každý srdeční záchvat, každou bolest. Eva, ona nikdy neporušila větu; ona porušila jedno Slovo. Když Ježíš přišel uprostřed knihy... To byla ta první kniha.

Když Ježíš přišel uprostřed knihy, co řekl? „Psáno jest: Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým Slovem vycházejícím skrze ústa Boží.“

V závěru knihy, ve Zjevení 22. kapitola, 18. verš, v opravdu poslední

části Bible, mluví Sám Ježíš, řekl: „Osvědčuji, že jestliže kterýkoli člověk odejme jedno Slovo z této knihy, nebo k tomu jedno slovo přidá, bude jeho díl odňat z Knihy života,“ protože je falešným prorokem a špatně lidem interpretoval a jejich krev připadne na jeho ruce, kdyby to udělal.

⁹⁹ Musíme se držet toho jednoho místa uctívání, to je, Ježíše Krista, Slova, toho samého včera, dnes a navěky. Amen. V pořádku. Pamatujte, není zde jiné shromaždiště k uctívání, není. Bůh to zvolil.

¹⁰⁰ Jan, daleko vzadu, onde na přelomu mezi Novým a Starým zákonem. Nyní pozorně poslouchajte. Pečlivě si všimněte. Jan, ten velký orel, jednoho dne přiletěl z pouště, rozprostřel svá veliká křídla. Osvítil břeh Jordánu, velký orel, prorok, který překlenul cestu mezi Starým a Novým zákonem a přivolal je zprava i zleva. Volal ke dni pokání.

V tom vyšli farizeové a saduceové; On řekl: „A nemyslete, že můžete říkat sami u sebe: ‚Otce máme Abrahama.‘ Neboť pravím vám, že může Bůh z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi.“ Ó, ale!

Když začal chrlit své evangelium a říkat: „Mezi vámi stojí Jeden, kterého vy neznáte. Ještě jsem Ho nerozpoznal, ale poznám Ho, až On přijde. Nejsem však hoden, abych Mu třeba jen rozvázal obuv. Ale On vás bude křtít Duchem Svatým a Ohněm. A Jeho věječka je v Jeho ruce; On důkladně vyčistí Své humno a plevy spálí Ohněm neuhasitelným.“

¹⁰¹ Orel toho velkého evangelia tam seděl, když vykřičel své velké hrozby. A špína vyšla na povrch, zlatý Herodes, tehdejší vládce, proklamátor, ženatý s ženou svého bratra. A dokážete si představit toho velkého orla evangelia, jak tam tak sedí a mlčí?

Někteří z nich řekli: „Nekaž nyní o manželství a rozvodu, Jane, protože tady sedí Herodes.“

¹⁰² On přišel a řekl mu přímo do obličeje: „Je to nezákonné, abys ji měl.“ Správně!

Co to bylo? On byl ten orel z pouště. On nebyl vychováván pod lidskými hrůzami a starostmi nějaké denominace. Ale on byl vychováván pod mocí Všemohoucího Boha, aby věděl, co tu bude. On znal zjištění totožnosti Mesiáše.

Haleluja! To slovo znamená: „Chvalte našeho Boha!“ Nenechte se zastrašit. Ještě jsem nikdy nikomu neublížil. Nejsem rozčilen. Vím přesně, kde jsem.

Ó, když tak o něm přemýšlím, o tom velkém orlu, jak tam poletoval a spustil se dolů! On řekl: „Poznám Ho, až přijde.“ A jednoho dne tam stál a kázal.

¹⁰³ Kněží byli na druhé straně, říkali: „Myslíš, že přijde čas, kdy bude odebrána denní oběť; tento velký chrám, který jsme stavěli a všechna ta práce, kterou jsme tam vložili, naše velká denominace?“

On řekl: „Přijde čas, kdy všechno bude sprovedeno ze světa.“

„To nemůže být. Ty jsi falešný prorok!“

¹⁰⁴ A on se rozhlédl. Řekl: „Zřím, On je tamhle! Tam je Bohem zvolené místo uctívání. Tam je Beránek, skutečný Beránek, který snímá hřích světa.“ On neřekl: „Zde přichází metodista, zde přichází baptista, nebo katolík.“ On řekl: „Tu přichází Beránek Boží, který snímá hřích světa.“

Ta jediná bezpečná zóna je v Beránku Božím. V Něm jediném je spasení; v žádné církvi, žádném vyznání, žádném člověku, žádném otci, žádné matce, žádném svatém muži, ničem, svatém místě. Je to ve Svatém Bohu, Pánu Ježíši Kristu, kam Bůh umístil Své jméno pro lidskou Bytost, pro vykoupení, který zaplatil cenu za nás hříšníky. To je jediné místo, kde je spasení. To je skála, na které stojím.

¹⁰⁵ Jan Ho znal. Řekl: „Neznal jsem Ho, když jsem Ho viděl přicházet, ale tam venku, kam jsem chodil do školy...“ Ne do semináře, jako jeho táta; ne jako kněz, nebyl vycvičen. Ale na poušti, kde byl v teologickém semináři Všemohoucího Boha, čekající na Boží Slovo; ne, co zosnovala nějaká skupina mužů, ale co o tom řekl Bůh. A když Jan vzhlédl a uviděl sestupovat Ducha, řekl: „Mám si uchovat v paměti, že to je On.“ Ó, ale!

Tady je vaše místo uctívání. Tady je vaše skryš. Tady je Beránek Boží, který snímá hřích světa. Žádná církev, žádné vyznání víry, nic jiného, pouze Beránek Boží, který snímá hřích světa.

¹⁰⁶ Vidíte, jak to Jan podal? Neřekl: „Vy farizeové máte pravdu, vy saduceové, herodiáni.“ On řekl: „Tady je Beránek.“ To je to místo. On obdržel jméno. On je tím Jediným. Není jiného jména pod nebem!

¹⁰⁷ Hledte, co nyní řekl Ježíš o Janovi. Jednoho dne Jan poslal k Němu, aby viděl, co On dělá. Ježíš o Něm řekl: „On byl to velké a jasné světlo,“ aby jim ukázal tu správnou cestičku, kterou by měli sledovat před Jeho příchodem, Jeho prvním příchodem. Poslouvejte pozorně. Nepřehlédněte to. Ježíš řekl: „Jan byl to světlo.“ Malachiáš 3,

žádný omyl! Prorok s velkým jasným světlem, který poznal Ježíše jako jediného existujícího jednoho: „Beránka.“ Všichni ostatní beránci, o kterých mluvili kněží, a všechny ty ostatní věci byly pošetilé. Tady byl „Beránek!“ Muž s velkým jasným světlem, který... Ježíš řekl, že to byl on.

Malachiáš 3 řekl: „Pošlu Svého posla před tváří Svou, aby připravil cestu.“ A ten jeden, který byl poslán, aby připravil cestu, Ho poznal, to místo. „To je On! To není omyl. To je On! Vidím znamení, které Ho následuje. Víím, že je to On; světlo sestupující z nebe a jdoucí nad Ním.“ Bylo to jisté, že je to On.

¹⁰⁸ Pak, můj bratře, na závěr se tě chci na něco zeptat. Mohli bychom říci toto. V Malachiáš 4, nebyl nám také zaslíben ještě jeden orel, Ohnivý Sloup, který následuje, aby ukázal dnešní chybnou církev, že On je Židům 13,8: „tentýž včera, dnes, a navěky“? Není nám zaslíben ještě jeden, který by přiletěl z pouště? Amen! Je to přesně pravda. Jak se to hodí a jak to do sebe zapadá s Lukášem 17,30, kde Syn člověka (Orel) bude odhalením Sebe Sama přivádět nazmar všechna ostatní místa uctívání, taková jako denominace a tak dále!

Bůh si zvolil Své místo. Jan řekl: „Tady to je!“

¹⁰⁹ A dnes je nám pak slíbena stejná věc, Malachiáš 4: „Obrátit srdce dětí zpět,“ říci, že On není mrtvý, tyto věci nejsou pro jiné věky; křest ve jméno Ježíše není pro minulost, ale On je nyní tentýž. Amen. Přivést nazmar všechna ostatní místa uctívání, to je, co má orel posledního dne udělat, ukázat, že veškerý zbytek toho je pošetilost, denominace je bláhovost, ale ukázat jim opět stejným znamením, jež udělal on, že On je tentýž včera, dnes a navěky. Haleluja!

¹¹⁰ Také, ve Zjevení 4,7, jsme měli čtyři bytosti, jak jsme si to právě prošli.

To první bylo, jak jsme zjistili, byl lev. To byla první bytost, která šla, aby se střetla s výzvou dne, Lev z pokolení Juda.

Po Něm přichází další bytost. A my zjišťujeme, že další bytostí byl vůl, který je zvířetem pro náklady, oběť. Za času Římské katedrály církev zemřela; oběť.

Přišla další, byl to muž, byla to bytost s lidskou tváří. A těmi lidmi byli reformátoři, lidská vzdělanost, teologie, a tak podobně.

Ale poslední bytostí, která přiletěla, poslední bytostí, která přišla, jak říká Bible, byl to letící orel. Haleluja! A prorok řekl: „Bude světlo.“ Ó,

ale! „Toho dne bude světlo.“

¹¹¹ Byly dny reformátorů. Byl den, kdy byly pouze stíny, nemohli jste to nazvat dnem nebo nocí. Ale v čase večera, v čase orla:

*Bude světlo v čase orla,
Stezku ke slávě najdete jistě;
ve vodní cestě je světlo dneška,
Pohřben ve vzácném jménu Ježíše.
Mladý a starý, lituj všech svých hříchů,
Duch Svatý pokřtí tě jistě;
neboť večerní světla přišla, je skutečností, že
Bůh a Kristus jsou Jedno.*

¹¹² Amen! V čase večera bude světlo, Boží jediné zvolené místo uctívání. Ó, proč přichází toto poselství, co On hodlá udělat? A v jeho den bude v čase večera světlo a (co?) přivítá Svě děti zpět doma v pravé zaslíbené Zemi, stejným znamením Ohnivého Sloupu, který vedl děti Izraele pouští.

Bohem zvolené místo uctívání, Ježíš Kristus. To je to jediné místo. To je to jediné jméno, které má Bůh k spasení. Hle, jak On pojmenoval rodinu v nebi, když zatím je zde na zemi, je Ježíš Kristus.

¹¹³ Ó církvi, ó lidé, příteli hříšníku, nespolehej na nic jiného jen na Ježíše Krista. Nespolehej na žádného kazatele. Nespolehej na nikoho jiného, že tě spasí. Nespolehej na žádnou církev, žádné vyznání, žádnou denominaci. Spolehejte toliko na Ježíše Krista, neboť On je světlem té hodiny.

Skleňme naše hlavy.

*Bude světlo v čase orla,
Stezku ke slávě najdete jistě;
ve vodní cestě je světlo dneška,
Pohřben ve vzácném jménu Ježíše.
Mladý a starý, lituj všech svých hříchů,
Duch Svatý pokřtí tě jistě;
neboť večerní světla přišla, je skutečností, že
Bůh a Kristus jsou Jedno.*

¹¹⁴ Ó, bratře, sestro, jestliže jsi ještě nečinil pokání, jestliže jsi

nebyl pokřtěn ve jméno Ježíše Krista, chtěl bys to udělat, začít dnes večer. Dali byste Bohu příležitost uvítat vás v místě, kde Ho můžete uctívat? Pamatujte, venku, tam není žádné místo, kde by Bůh zaslíbil potkat vás a vyjít vstříc vašemu uctívání.

115 Říkáte: „Bratře Branhame, já uctívám právě tak upřímně!“ Ale to dělal i Kain. Prováděl všelikou oběť, kterou dělal Abel, ale byla to nesprávná oběť. Můžete chodit do kostela, platit své desátky a plnit jako správný křesťan své povinnosti tak upřímně jako kterýkoli muž nebo žena.

Stál jsem zde ve městě právě asi třicet let a křičím to stejné poselství. Stárnu. Nemohu s vámi být příliš dlouho. Ale pamatujte si, ve dni Soudu, můj hlas je zaznamenán a bude mluvit proti vám.

116 Je zde pouze jediné místo, kam Bůh položil Svě jméno a to není v církvi, ale v Ježíšovi. Je zde pouze jedno místo uctívání, pouze jedno místo, kde jste přijati, a to je v milovaném Ježíši Kristu. „Není jiného jména pod nebem, daného lidem, které by spasilo,“ žádná církev, žádné vyznání, ne, nic. Ježíš Kristus!

A toto by mělo být poselství hodiny: „Obrátit srdce dětí zpět k víře, která byla jednou dána svatým.“ Nepřijmete to dnes večer?

A dokud máme hlavy skloněné.

117 A ti, kteří by chtěli být vzpomenu ti na modlitbě, zvedli byste jen svoje ruce. Nemůžeme volat k oltáři, protože je vás prostě příliš mnoho. Bůh vám žehnej. Ale! Po mé levici, myslím, je jich tři sta.

118 Nyní po mé pravici, zvedli byste své ruce, řekněte: „Chci být vzpomenu ti.“ Myslím, že je jich tady tak sto a padesát, nebo víc, napravo ode mne.

My zde dole máme modlitebnu s velkým bazénem s vodou; pastor, skvělý pastor, bratr Orman Neville, spolupracovníci, tito muži zde kolem, které vidíte a potkáváte. Každý den, každý večer, každou hodinu, lidé, kteří chtějí být pokřtěni, kteří činili pokání, oni vám jsou vždy po ruce. A jestliže budete poslušni tomu přikázání, buďte si jisti Božím zaslíbením, jestliže jste upřímní ve svém srdci, přijmete křest Duchu Svatého.

119 Je pouze jedno místo uctívání. Nyní, to není v modlitebně. To je v Kristu. Jak se do Něj dostaneme? „Jedním Duchem jsme všichni vekřtěni do jednoho těla.“

Modleme se.

¹²⁰ Drahý Bože, jak se tyto ruce zvedly, dávaly najevo, co bylo pod tou rukou v srdci, usvědčení, že si jsou jisti, že potřebují Tvoji pomoc. Modlím se za každého z nich, Otče. A jsem připraven citovat Tvé Slovo. Řekl jsi: „Kdož Slovo Mé slyší, a věří tomu, kterýž Mne poslal, máť život věčný, a na soud nepřijde, ale přešelť jest ze smrti do života.“

Otče, byl jsem z města pár týdnů pryč, vrátil jsem se a ptám se: „Co tento člověk?“

„Nu, odešel.“

„Dobrá, a co...“

„Odešel.“

¹²¹ Drahý Bože, jeden po druhém jsme voláni, jeden po druhém se musíme setkat s výzvou k cestě dolů skrze údolí stínu smrti. A to je dluh každého jednoho z nás, jako smrtelníků. Ale, dnes večer, Ty jsi nám nabídl Svůj návrh, že jestliže bychom Mu věřili a byli pokřtěni v Jeho jméno, že bys nás Ty přijal. A pak v tom těle, Kristově těle, ne v církvi; ale v Kristově těle, to tělo již bylo souzeno. Již se nebude muset dostavit na Soud. Bůh vylil Svůj hněv na to tělo a to tělo je prosto hříchu; a, být v Něm, nás zbavuje, osvobozuje od hříchu, Jeho vykoupením, když pro nás zemřel. A v tom máme společenství jeden s druhým, zatímco krev Ježíše Krista, Božího Syna, očišťuje nás od jakéhokoli hříchu a poskvrnění.

¹²² Otče, Bože, modlím se, takhle každého z nich přijmeš do Svého Království. Dopřej to, Bože. Kéž zde není jediný z nich ztracen; kéž zde není jediný chlapec nebo dívka, muž nebo žena. Pane, sedí zde dnes večer některý z mých vlastních lidí, který není pod tou krví. Jak dobře si mohu pamatovat slova mého táty! A modlím se, drahý Bože, aby ani jeden z nich nebyl ztracen. Dopřej to, Pane. Nyní Ti věřím vším, čím mohu věřit.

¹²³ Přiměj mé bratry, sestry, mé přátele, zde na tomto místě dnes večer a onde venku u telefonu. Více různých států to poslouchá, všemi směry, od Východního pobřeží k Západnímu. Modlím se, drahý Bože, směrem dolů, napříč pouští tam do Tucsonu, směrem přes Kalifornii, nahoru do Nevady a Idaho, naproti na východ a sem a tam, dolů do Texasu; zatímco je dávána tato výzva, lidé sedí v malých kostelích, čerpacích stanicích, domovech, poslouchají rozhlas. Ó Bože, kéž tento ztracený muž nebo žena, chlapec nebo děvče, přijde v tuto hodinu

k Tobě. Dopřej to právě nyní. Žádáme to v Ježíšově jménu, aby našli to bezpečné místo, dokud je čas.

Když my vidíme rukopis na stěně, země se stává nervózní, čas vysvobození je blízko. Část našeho národa se potápí, jiná část si hledí svého a je plná zemětřesení, jak Ježíš zaslíbil, že bude. Dej, ať to již pro ně nepotrvá příliš dlouho, Pane. Ať to nyní smějí přijmout, neboť Ti je předkládáme jako trofej shromáždění, evangelia, v Ježíšově jménu. Amen.

124 Věříte Mu? Bůh vám žehnej. Jak mnozí věří, že je to pravda, po mé levici, zvedněte vaši ruku. Jak mnozí napravo, zvedněte vaši ruku. Bůh vám žehnej. Pokud vidím, každý. To je pravda, přátelé. Bůh ví, že je to pravda.

125 Nyní, zatímco jste v Něm a zůstáváte v Něm, máte přístup ke všemu, pro co On zemřel. A proč On zemřel? „On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na Něj vložena, a zsinlostí Jeho lékařství nám způsobeno.“ Věříte tomu? Věříte nyní v Jeho usmíření k uzdravení?

126 Je zde mezi vámi nějaký nemocný? Ať zvednou ruce, ať jsou vpravo nebo vlevo. Velké zástupy nemocných. Nemohu svolat řadu. Vidíte, nemám... nemohou jít nahoru na řečníště. Nedá se to nijak provést.

I na jiných místech mají modlitební shromáždění za nemocné, v kostelích atd., dole v modlitebně.

Na něco se vás zeptám. Kolik je jich věřících? Zvedněte ruku. V pořádku. Budu vám citovat ze Slova, které je Kristus. Ježíšovo poslední zmocnění světu, a spíše církvi, On řekl: „Tato znamení budou následovat ty, kteří uvěří; jestliže položí své ruce na nemocné, oni se uzdraví.“ Kolik vás ví, že je to pravda, Marek 16, řekněte: „Amen.“ [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.] V pořádku. Žádám vás jako věřící, abyste položili ruce na někoho před vámi. Jen položte své ruce na někoho před vámi a modlete se modlitbou jeden za druhého. Opětne položte své ruce na někoho okolo vás.

127 Pane, zde přede mnou je krabice kapesníků, malých kousků svršků; kdesi leží nějaká stará matka, umírá, a dítě blízké smrti, všude nemocní lidé. V Bibli čteme, že brali z Pavlova těla kapesníky a zástěry a kladli je na nemocné; a zlí duchové a nečistí duchové a choroby a nemoci odcházely z lidí. Nyní, Pane, my víme, že nejsme svatý Pavel, ale víme, že Ty stále zůstáváš Ježíšem, tím jediným Bohem

připraveným místem uctívání. A nyní, dnes, tito lidé dosvědčili tu stejnou víru, věří stejně, jako tamti lidé činili. Jistě jsi pro ně Ty uvolnil cestu! A já kladu mé ruce na tyto kapesníky a prosím, aby nemoci a utrpení opustilo těla lidí, na které budou kladeny ve jménu Ježíše Krista.

¹²⁸ Nyní, jsme učeni, tak jako Izrael vyšel z Egypta, vojensky spořádaný podle pokolení, oni byli na své cestě do zaslíbené země. Do cesty jim vstoupilo Rudé moře. A Bůh pohlédl dolů skrze Ohnivý Sloup a moře se uleklo, valilo se zpět a nechalo Izrael projít k zaslíbené zemi. Ó Bože, pohleď dolů skrze Ježíšovu krev, dnes večer, a kéž nemoci ustoupí a satan je vyhnán. A kéž lidé projdou k tomu zaslíbení dobrého zdraví a síly, když Bůh řekl: „Především vám přeji, ať vzkvétáte ve zdraví.“

¹²⁹ Jak zde nyní vidíš, Pane Ježíši, ruce těchto lidí leží na ostatních, symbolizují jejich víru, že Ty jsi řekl: „Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou.“ Modlí se jejich vlastním způsobem, jeden za druhého. Vedlejší osoba se modlí za ně.

¹³⁰ Nyní, Pane, tato výzva byla přijata, že satan, ten velký podvodník, on nemá žádné právo držet děti Boží. Je poraženou bytostí. Ježíš Kristus, jediné místo uctívání, to jediné pravé jméno, přemohl ho na Golgotě. A my nyní uplatňujeme právo na Jeho krev, že On porazil každou chorobu, každou nemoc.

A já vyzývám, ať satan opustí toto posluchačstvo. Ve jménu Ježíše Krista, vyjdi z těchto lidí a oni budou volní.

¹³¹ Každý, kdo přijímá své uzdravení na základě psaného Slova, oznamte své svědectví tím, že vstanete a řeknete: „Já nyní přijímám své uzdravení ve jménu Ježíše Krista.“

Vstaňte.

Chvála Bohu! Tak je to. Podívejte se znovu sem, jak chromí a všechno vstává. Chvála Bohu. To je ono. Prostě věřte. On je zde. Jak úžasné!

¹³² Mimo posluchačstvo, venku, na drátech, měli byste to vidět! Myslím, že každá osoba zde, pokud vím, nebo většina z nich, teď právě vstává. Ó, jak nádherný čas! Přítomnost Páně, to je to! „Kde je přítomnost Páně, tam je svoboda, tam je volnost.“ Duch Boží nás osvobozuje.

¹³³ Nyní, když nás On smířil, věříme tomu. On nás zachránil; my tomu věříme. Tamti, kteří chtějí být pokřtěni, bazén je připraven.

Kdykoli, v kteroukoli hodinu chcete, přijďte, bude tam někdo, kdo k tomu poslouží.

A nyní, myslím, předtím než skončíme, měli bychom si zazpívat nějaký starý chrámový chvalozpěv. „Miluji Je, miluji Je, protože On mě miloval nejprve.“ Pozvedněte své ruce k Bohu a zpívejte to celým svým srdcem!

Chtěli bychom se zde s vámi ráno setkat, v devět třicet, v té samé budově, na téma Manželství a rozvod. V pořádku.

Zazpívejme si nyní společně.

Miluji Je,

Ať to nyní zazpívá toto skvělé posluchačstvo! Někde daleko na drátech, zpívejte také.

*Protože On mě miloval nejprve a vykoupil
spasení mé na vrcholu Golgoty.*

¹³⁴ Kde to bylo uděláno? Na vrcholu Golgoty. Zatímco to budeme opět zpívat, chci, abyste si potřásli rukama s někým okolo a řekli: „Bůh ti žehnej, poutníku.“

Já...

[Bratr Branham si potřásá rukama s bratry - vyd.]

*Protože On nejprve... a vykoupil spasení mé
na...*

¹³⁵ Ó, nemilujete Ho? [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.] Není On úžasný? [„Amen.“] Je On naší skryší? [„Amen.“] On je skálou na vyprahlé zemi, skryší v čase bouře, jediná spása, kterou znám. Proto:

*Má víra k Tobě zří
Ty Beránku z Golgoty,
Božský Spasiteli;
slyš mě nyní,
když se modlím, sejmi ze mě všechnu vinu,
ať od tohoto dne jsem zcela Tvůj!*

Pozvedněme naše ruce, když to budeme zpívat.

*Má víra vzhlíží k Tobě,
Ty Beránku z Golgoty,
Božský Spasiteli;
slyš mě nyní,
když se modlím, sejmi ze mě všechnu vinu,
ať od tohoto dne jsem zcela Tvůj!*

Skloňme nyní naše hlavy a chvíli si to broukejme.

*Zatímco temnota života mate, já kráčím,
a zármutek okolo mě se rozšiřuje,
Ty buď mým Vůdcem;
přikaž, ať se temnota změní v den,
setři slzy smutku,
také mě nenech kdy zabloudit pryč od Tebe.*

Dokud máte hlavy skloněné, náš milovaný pastor, bratr Orman Neville, rozpustí posluchačstvo.

